

Sinema ve Çocuklarımız

SATI ÖZEN

Biz büyükleri bile etkili altına alan, bize tesir eden olaylar olduğu gibi, iradesi bizlerden daha zayıf tesir edilmesi ve kandırılması daha kolay olan yavrularımıza da gördükleri filmler onları, etkili altında bırakmaktadır.

Türkiye'de para kazanmak amacı ile çekilen ve sanat değeri ile kalitesi düşük filmleri biz büyükler dahi seyrederken utanç duymaktayız. Bu çeşit filmler çoğu aşk ve cinayet sahneleri ile dolu olduğu gibi, bunlara komiklik olsun diye bazı sanatçıların amiyane konuşmalarını da koymakla daha da kötü hale sokmaktadır. Bu tür filmlerin çocuklarımızın körpe dünyalarına ne kadar kötü bir etki bırakacağını bilmeyen kimses yoktur. Örneğin: "Yeşee... Şepkem, gazla.. Bu sözlerden başka sanatçıların filmlerdeki hareketlerini taklit eden çocukları solumuzda hergün görmekteyiz. Bunlar; tabanca çek neler, ağaçlara veya toprağa çakı saplamalar, birbirleriyle yumruklasma, boğuşma taklitleri. Bu saydıklarımızın hepsi filmlerin tesirinde kalan çocukların yaptıkları hareketlerdir.

Abana merkez ilkokulu idaresince her filme öğrencilerin velilerince götürülmesi yasaklanmıştı. Ancak çocuklar daha çok terbiyeli filmlere ve tarihi olayları canlandıran filmler gönderilmesine izin verilmişti. Bugün ise velilerin çeşitli nedenlerle bu tavsiyeye uymadıkları görülmektedir.

Cemiyetimizi huzursuz kılan olayların kahramanlarının daha çok okuduklarının ve gördüklerinin etkili altında kalınlar olduğu görülmektedir. Hal böyle olunca, yetiştirmekte olduğumuz çocuklarımıza iyi örnekler vermeye, onları kötü yünden etkileyecek olan filmlerden ve yayınlardan uzak tutmaya gayret etmeliyiz.

ÖYKÜ:

Emin'in Düşü

Ayhın KARAYALÇIN

"Attık koca adam oldun" diye söze başladı Emin'in dedesi. "Seni yollayacağım eşeğin peşinde. Kör Veli'nin Hüseyin'e katarım seni. O bilir yolu yordamı. Hem de gazımız bitti."

Gözleri ışıladı Eminin. Şimdiyedek çok yalvarmış, "yürüyorsun" diye peşine takmamıştı dedesi. Okula başlamıştı bu yıl. Demek ki "koca adam" olunuyor okula gitmekle, diye düşündü.

Hüseyin beşinci'deydi. Ve de Bozkurtun, Abananın kurdu olmuştu gide gele. İşte kendisi de adam olmuştu. O gidecekti dedesinin yerine. Hem, dedesi kocamıştı artık. Bozkurtu görecekti. Belki Abanayı da görecekti. Odun daha çok para ederdi Abanada.

Abanaya giderlerse, yakından görecekti denizi. Belki eşekleri bağlayıp, denizin kıyısına kadar giderlerdi. Elini sürerdi denize. Deniz taşlarına, kumlara, sandallara, motorlara hep sürerdi elini.

Öğretmenleri anlatmıştı geçen de: Atatürkün kocaman kellesini de dikmişlermiş Abananın orta yerine. Bozkurtta da dikmişlermiş. Öğretmenleri neden çok severdi Atatürkü? Kimbilir ne kadar büyüktür Atatürkün kellesi?

Hemen bulmalıydı Hüseyini. Her şeyi bilirdi Hüseyin. İstanbula babasının yanına gidecekti beşten çıkınca.

Duyduğuna göre alay ederdi kent çocukları köylü çocuklarıyla. Olmadık sorular sorar, sınava

Sonu üçüncüde

Nedir Paylaşamadığımız?

(Not: H.T. Yılmaz'ın aşağıdaki yazısı 15 Mayıs tarihli 30. sayımızda çıkmıştı. O sayımızın savcılığa topiştirilerek, gazetemizin okuyucularımıza ulaşmaması nedeniyle yeniden yayımlıyoruz)

Hayati Tahsin YILMAZ

Acaba bazı kişilerin dillerinin ucuna gelip te söyleyemediklerini söyleyebiliyoruz? Yoksa bazı kişileri küplere mi bindiriyoruz? İkisini de yapıyoruzdur. Her ne kadar tüm Abanayı karşımıza almış gibi konuşuyorsak ta, söyleyemediklerini söylediğimiz kişiler bizdendir. Bu bölükteki kişilerin suçlamalarına alımsız hiç bakları yoktur. Onlar ayrıdır. Ayrılar kurallı bozmez.

Gelelim küplere binenlere:

Nedir paylaşamadığımız? Biz ne istiyoruz? Kısaca, devrimci ve ilerici çizgiden sapılmaması ve "Abanalılık" kavramına çağdaş bir anlam yüklenmesi değil mi? Siz tersini mi istiyorsunuz? Bizim istediklerimizi siz de istiyorsanız direnmeniz; küplere binmeniz de niye? Ne diye çizginin üzerinde durursunuz? Girsenize içeriye!

Bizim istediklerimizi istemiyorsanız, örneğin devrim düşmanysanız; şeriat istiyorsanız direnmekte, küplere binmekte hakkınız var. O zaman yollarımız ayrılıyor. Bu gazete tarafsız bir gazetedir. Ama devrim konusunda tarafsız kalamayız. Devrimden, ileriden, bilgiden yanayız.

Bugünün Türkiyesinde başbakanı serbestçe "Çoban Sülü" denilebiliyor. Yalnız başbakanını? Con bu başbakanına, Genelkurmay başkanı karşı teker yazılıyor. Kim izin veriyor bu yazılara? Ulusumuzun çoğunğunun sevdiği ne zaman, sanığı gibi rahatça çıkabilecek Başbakanımıza karşı yazılan bu yazılara ne buyulur? Ülkemizin yüceliğine gölge düşüyor mu? Bunları yazan solcu yazarları, eylemlere girişen solcu öğrencileri hapislerde süründürülmeli; alanlarda sallandırılmı? Yoksa, ülkemizin daha karanlık günlere gitmesini engelledikleri için bağrımıza mı basalım?

Bugün Türkiye'de bilinen bazı gerçekler var. Ülkemizde 16 bin aile çadır ve mağaralarda yaşıyor. Türkiye'deki konutların yarısından çoğu düz çatılı olup üzerleri toprakla örtüldür. Konutların yüzde 25'inde yakıt olarak tezek kullanılıyor. Bunun gibi gerçekleri bilmemek mi ayıp, bilip te çözüm yolu aramamak mı? Birkaç yıl öncesine kadar bu gerçekleri açıklayanlar "komünist" olarak suçlanıyordu. Ama zamanla alışılıyor. Bu gerçekleri bir hükümet yetkilisinin açıklamasına artık hiç şaşmıyoruz. Örneğin bir gümrük ve Tekel bakanı çıkıp "gümrük depolarındaki kıymetli mallar görevlilerce çalınp, depolar ateşe veriliyor, bunun önüne geçemiyoruz" diyerek kendi kendisini bile suçlayabiliyor.

Abanalı da alışacak buna. Abanada bir yolsuzluk mu oluyor? Rüşvet mi var? Yasalar eşit uygulanmıyormu? Abanada da su yüzüne çıkacak artık. Düzensizlikleri bilelim ki, çözüm yolları arayalım. Türkiyenin bu köşesinde olsun ezber yaşamayalım. Yaşamamızı zehir etmeyelim.

Bizim (benim) kimseyle bir kişisel düşmanlığımız yok. Abanada (ve dünyada) dargın olduğumuz bir tek kişi yok. Ama dostumuz da yok. "Haydi arkadaş, gel bu akşam felektan bir gün çalalım, dertleşelim!" diyebileceğimiz bir tek dostumuz yok Abanada. Ama düşmanımızda yok. İşte asıl üzüldüğümüz yan da bu! Dost kazanmak çok zor, biliyoruz. Ama düşman niye kazanamayalım? Dokunulmazlığımız mı var bizim?

Baskılar sürerse bu gazete (bir süre için) susabilir. Gazete susarsa kim zarar eder bundan? Bir kez para harcamaktan kurtuluruz. Bu gazete için harcanan para binlerce değil, onbinlerce liradır. Çocuklarımızı Türkiyede bırakıp haftada on iş günü çalışıyoruz bu yad ellerde. Çocuklarımızı düşündüğümüz yok. Ama bu gazetenin bir çok sayılarının elimize zamanında ulaş

Sonu üçüncüde

BASINDA ABANA

AZİZ ARKADAŞLAR, MESUT VE BAHTİYAR ABANALILAR

Bucağımıza bu gündün itibaren ilçeye çevrilmesinden dolayı yapmakta olduğumuz emsalsiz tezahürat memnuniyetimizle en büyük teşekkürdür. En sevinçli günümüzde biz aramızda bulunduğunuzdan dolayı teşekkürlerimi sunarım.

Aziz Abanalılar,

Yarım asırdan fazla süren mahalle hayatınızda, devletin idare hayatından az nasipdar olduğunuz...

Diğer ilçeler gibi ekonomik, sosyal bütün nimetlerden siz de faydalanacaksınız. Devlet, organlarını ayağınıza getirmiştir. İlçe olmakla faide ve maksatlarınız kendi kendine bitecek değildir. İdealler, sizin çalışmanız, el ele, gönül gönüle bağlanarak hükümetimizin çelik kudretli etrafında toplanıp onu destekleyerek istediğiniz şekilde yaşamakla tahakkuk edecektir...

Aziz Abanalılar,

Yollarınız yapılacaktır. Meyva ve sebzeleriniz iyi piyasalar bulacaktır. Burada yok pahasına satılan sebze ve meyva, Kastamonuda kat kat yüksek fiyatlara satılmaktadır. Çalışan vatandaşın emeğini değerlendirmek için ona bir piyasa bulmak lâzımdır. En evvel, Abanayı vilayete bağlamak için bir yol lâzımdır. Bu yol Abana, Devrekânî, Küre ve Taşköprüye kadar uzanacaktır. Bir daha, Kastamonudan otomobile binince burada, bu kumsalda otomobilden inmek isterim. Bu yol ilçenin şah damarındır. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olacaktır. Hükümetin fedakarlıkları karşısında elinizi arkamıza bağlayarak kalmayacaksınız. Her biriniz birer avuç kum serpmekle bu yolu bir dakika evvel yapmaya yardım etmiş olacaksınız. Bu yoldan milli servat çıkacak, ceplerinize girecektir. Bu sözlerim son değildir. Sizlerle tartışilecek çok şeylerimiz var. Bunları zaman zaman konuşacağız.

Günlerce tezahürat yaptım. Bizler için İneboluya kadar gelmek zahmetine katlandınız. Ye emsalsiz misafirperverlik gösterdiniz. Şahsım ve arkadaşlarım adına Abanalılara derin şükranlarımı arz ederim. Türk milleti varolsun, Milli Şefimiz varolsun. İlçeniz uğurlu olsun. Hepinizin saçı ak, yüzü pek olsun!

Kastamonu Valisi

Dr. Mithat Altok

(Kastamonu gazetesi, 29 Ağustos 1945)

(Not : Bu söyley, Abana bucağının ilçe oluş sürecinde söylenmiştir. Kastamonu gazetesinden kısıllarak aldık)

NEDİR PAYLAŞAMADIGIMIZ?

—aşağı sayfa 2'de

maması yüzünden sık sık uykularımızdan oluyoruz. Gazete susarsa biz susarıyoruz? Ne geçer! Daha ucuz yollardan söyleriz söyleyeceklerimizi: Gerek duydukça, herhangi bir Anadolu gazetesine "Abana Özel Eki" yayımlatırız. Gazetemi yok yapacak? Hem sonra para ile değil mi? daha ucuzu da, doğrudan doğruya bir gazeteye yazmaktır. Ve de o gazeteyi elimizdeki adreslere yollamak. Çok ucuz ve de kolay yollar bunlar.

Yazı yazma hastası değiliz aslında. Başlangıçta, bizim bile sözümlüğün geçmeyeceği bir gazete istiyorduk. Olmadı. Kuramadık takımı. Şimdi sürekli olarak yazmaya başladıkça, biraz da sütun doldurmak içindir. Bazı kişileri küplere bindiriyorak, düzenin düzenlenişine seyirci kalamayışımızdandır.

Herkesi, daha, bizim görüşlerimize karşı olan yazılara bile bu gazetenin sayılarına açıktır. Yeter ki devrimci çizgiden sapılmaması, yazılanlar da fındık kabuğunu dolduracak bir şeyler bulunsun.

Daha ne diyelim?

Bolluk Ülkesinden Notlar

Zorlu Günler Başlıyor

Bu pasaportla Almanya'da çalışmanın güçlüğü-nü biliyordum zaten. Bu kez Amsterdam yolundayım. Bonn'a geçtim ama Köln'ü görmem gerekti. Daha bahnhof'ta (istasyon) rastladım birisini.

"Ne için var Hollanda'da?" dedi, dört yüz mark yardımını istediğini işe girensin."

"Burada da mı para dönüyor?"

"Türklerin olduğu yerde parasız iş olur mu hiç? Almanları bile alıştırdık para yemeye!"

"Kime verilecek bu para?"

"Bizim bir arkadaş var bu işlere bakan."

"Türk mü?"

"Türk ama, buradan evlenip yerleşmiş."

"Çok değil mi dört yüz mark?"

"Hepsini o alacak değil ya! Birazını polise, birazını avukata derken o da pek bir şey kalmaz."

"Yok dedim, bir kere Hollanda'da şansını deneyeceğim."

"Adresini vereyim arkadaşın dedi, "ne olur, ne olmaz, belki dışarıdan. Burada kurtlar vardır, aldama!"

Bir işiyle trenine bindim bu kez. Turist dolu. Ayaklayım, Düsseldorf ve Duisburg yoluyla girdik Hollandaya. Birkaç yeldiğirmen geçmiştik ki gümrük yoklaması başladı. Üstlen bir yoklama bu. Sadece pasaportlara bakılıyor. Herifler gümrük memuru değil de biletçi sanıklı. Herkes kendi dalgasına da yine. Ama sıra Türk pasaportlu kişiye gelince iş değişti. Bir sürü dolayık sorular. Valizin açtırılıp yoklandı, param sayıldı. Pasaportuma alıp gitti memur. "İncele" dedi, geldiğinde. İndik ilk istasyonda. Resmî sivil memurların bulunduğu bir bölüme girdik. Orada da bir şeyler yazılıp çizildikten sonra "döviz azlığı" gerekçesiyle Hollandaya giremeyeceğim, ilk trenle Almanya'ya geri gönderileceğim bildirildi. Ne dedimse boğuna. Karar verilmiş, pasaportum damgalanmış, adım "kara liste"ye girmişti.

Beş dakika geçmeden

bindirilidim başka bir tren.

Alman bölgesindeyiz. Bu kez de Alman memurlara derin anlatmak güçleşti. Onlar da indirdiler ilk istasyonda. İstasyonla kadar bilet almam için direktler. Ben de direktim "turistim" diye. Belçikaya geçeceğim dedim. 21 mark tutuyordu Anchen'e kadar bilet. Üzerimde mark olmadığına si nirlenmediler.!

Ya Belçikaya da giremezsem? Bir korkudur aldı beni. Su gibi eriyordu dolarlar. Köln'de indim. Valizimi emane'e verip Türk kahvesini buldum. Bir nabız yoklaması daha yapmak gerekiyordu.

Burada bir şey var aklıma takılan. Uluslararası anlaşmalar niçin çiğneniyor? Hem de dost bir ülkenin kişilerine karşı. Alman gümrüğü nelea sokmaz bazı turistleri? Hollanda usulü aydurma

bir sebeple çevirir beni? Biz onların beş parasız oto-stopçularını çeviriyor muyuz? çevirmediğimiz gibi konukseverliğimizi de gösteriyoruz. Bir an için bizim de misilleme yaptığımızı düşünelim. Edirne'den çevirilen turist nasıl geçebilir İrana? Yokarıya da, aşağıya da varsa düşünün yolu. Geri dönmekten başka çikarı yoktur. Zaten parası da yok yeteri kadar. Elin oğru zengine olduğu halde almış bu fed-birleri. Biz hem fakir, hem "hacişigü" "Oto-stopçu da olsa reklam yapar" diyenleriniz olacaktır. Doğru, seneye bir misli fazla oto-stopçu gelir. Hep reklamdan kaybediyoruz aslında. Yolculuk bürolarında turistik ülkelerin reklamları gören Avrupalı, bırakın Akdeniz ülkelerini, Bulgaristanın Karadeniz kıyısındaki güzelim plajları bırakarak niye gelsin Türkiye'ye?

Hayati Tahsin Yılmaz
(Akşam gazetesi, 9 Haziran 1966)

EMİN'İN DÜŞÜ

Bağı sayfa 2'de

çekerlerdi. Ama Hüseyin olacaktı ya yınnda. Hem korkak olurdu kent çocukları, dedesinin anlattığına göre.

"Pazar ekmeği" yerlerdi. B lki sıcak sıcak. Sıcak pazar ekmeğinin ortasını açıpta içine reşel koydurup yemenin tadını çok dilemiştii çocukların dan. Tahin helvası ile de iyi giderdi pazar ekmeği.

Otobüsleri, kamyonları, taksileri düşündü sonra Vızır vızır. Acaba eşek yine korkar mıydı takside? Dedesi anlatmıştı da, bir seferinde az da ha yardan uçuyormuş eşek. Taksiden korkmuş. İyisi mi, taksi gelirken yularından tutmalıydı eşeğin. En iyisi de eşeğin yularını hiç bırakmamaktı. "Eşek dalaşı" da vardı işin içinde. Köpekleri dalaştırmayı severdi ama, katlanamazdı eşeğinin dalaşmasına.

İple çekecekti perşembeyi.

İ L A N

Bozkurt Aaliye Hukuk Mahkemesinin 6/4/1971 gün ve esns 971/1, Kara : 971/41 sayılı Bâmiyle Ertürk olan soyadını "YANIK" olarak düzeltilmiştir.

Bozkurt-Sakızcular köyü hane 21 de kayıtlı İsmail oğlu 1330 doğumlu Mehmet Ertürk (YANIK)

Baskı ve Dizgi Yeri

Yeni
Kastamonu
Matbaası—Kastamonu

SATILIKLAR

Müller (Electro Boy) marka

SAAT

ÖZELLİKLERİ :

—220 volt ceryanla çalışır.

—Ceryanla çalışan radyo, teyp, buz,tolabi gibi araçlara bağlanarak, bu araçların istenilen zamanlarda otomatik olarak açılmasını ve kapanmasını sağlar.

—Kadranı hem 12'ye, hem de 24'e bölünmüş olup, normal masa saati olarak ta kullanılabilir.

ÖRNEKLER :

Sabahleyin Ankara Radyosunun müzûği ile mi uyanmak istiyorsunuz ? Bağlayın saati radyoya ve ayarlayın açılmasını istediğiniz saata, tamam.

—Dükkanınız var. Saat 18' de kapattınız Ama vitrindeki lâmbaların saat 24'e kadar yanmasını istiyorsunuz. Saat 24'te (23.40 gibi istediğiniz saate) ceryanı söndürme işini saat yapar.

FIYATI 530 Liradır

Roventa marka

EKMEK KIZARTACAĞI

ÖZELLİKLERİ :

—Ceryanla çalışır.

—İki dilimlidir.

—İsteğe göre ekmeğin az ya da çok kızarması için ayarlanabilir.

—Kızınca otomatik olarak dilimleri kaldırarak ceryanı keser.

FIYATI 265 Liradır

Abana ve Çevresini Tanıtma ve turizm Derneği'nin Başkanı Belli Değil

Başkanı birineide çilenlerden çoğu, haberleri olmadan seçildiklerini söylemektedirler. 2 Ocak 1971'de toplanması gereken yönetim kurulu çoğunluk sağlanmadığından toplanamamıştır. Dernek başkanı belli olmayıp, işleri kimin yönettiği bilinmemektedir.

Her yıl İstanbul'da

yapılmakta olan Abana gecesinin ve turizm sezonunun yaklaşması nedeniyle, sorumluların bir an önce sorumluluklarını anlamaları gereklidir. Ya da olağanüstü kongreye gidilmelidir.

(Not: Haber, savcılıkça toplatılan gazetemizin 30. sayısından özetlenmiştir.)

(Mehmet Yılmaz'ın bu başlık altında İstanbul'dan yolladığı haberi 30 sayımızda yayımlamıştık. 30. sayımızın savcılıkça toplatılması nedeniyle haberi özeltiyorum.)

İstanbuldaki Abana gençlerin kurdukları "Doğanspor" futbol kulübünün adı "Abana Birlik Spor" olarak değiştirilmiştir. Bu konuda bilgisine baş vurulan kulüp başkanı ve kaptan Erdur Yeğin şu açıklamayı yapmıştır.

"Doğanspor" adını "Abana Birlik Spor" olarak değiştirdik.

Bizi bu kararı almaya zorlayan başlıca iki neden vardı. Bunlardan ilki, İstanbul'da, Doğan Spor adında bizim gibi birçok amatör kulübün bulunduğu. İkincisi de, takım madem ki Abana'nın kuruludur, kulübün adında da Abana'nın adı geçsin istedik. Kulübün kurucusu bazı arkadaşlar "Doğanspor" adının değişmemesini istedilerse de, çoğunluğu sağlayamadılar. Böylece Kulübün adı "Abana Birlik Spor" olarak değişti. Mavi Beyaz renklerimiz de yeşil sarı olarak değiştirdik.

Kulübümüz amatör olduğundan herhangi bir yerden gelirimiz yok. Ne yazık ki, İstanbul'daki hemşehrilerimizden de ilgi görmüyoruz. Her oyuncu kendi ayakkabı ve formasını parası ile alıyor. Kulüpte, arkadaşlar

"Doğanspor,, Kulübünün adı "Abana Birlik Spor,, olarak Değiştirildi

arasındaki karşılıklı saygı ve sevgiden çok hoşnutum.

"Abana Birlik Spor" adıyla sahalara çıkıldan beri daha iyi sonuçlar alıyoruz. Abana Birlik Spor adıyla yaptığımız 8 karşılaşmanın 2'sini kaybettik, 2'sinde berabere kaldık, 4'ünde kazandık. (Son yenilgemizde bu 2'nin içindedir. Abana adı arkadaşları kamçılıyor.

Bu yaz sezonunda Abanada, Abana Gençlerbirliği kulübü ile bir karşılaşma yapmak istiyorum.

Takımda çok yetenekli arkadaşlarım var. Ama ne yazık ki, son vuruşu indirecek (gole gidecek) ilericilerimiz yok.

En büyük dileğimiz, Abana adını şerefle temsil edebilmektir. Hemşehrilerimizin ilgisini beklemekte hakkımızdır sanıyorum.

Gazetemiz, Abana Birlik Spor'la ilgili haberlere her zaman yer vereceğini bildirirken Abana Birlik Spor'un başarılarını sürdürmesini diler.

DURMUŞ

Akkadın doğurdu dediler
Yedi adaktan sonra
Yaşardı, yaşamazdı.
Selma kadın kucakladı
Siki sıcak toprakla
Besmele, ezan kulağında bir de.
Durdy durmadı derken
Durmüş durakaldı
Ocakta.
Derken sancakta,
Okuma, yazma, ayrıca nacakta.
Olur olacık Almanya şuracıkta
Akkadın ahladı otladı
Durmüş nerde duracaktı ?
"Pazarda ipliğim ol
Kesemde altın,
Tarlamda mısırlım ol
Vah başım, vah başım"
Durmüş yedi diyar öteden
Alladı pulladı bir gelin.
Nerde ocaktaki aş
Kesedeki altın ?
Durmüş durmadı dediler,
Aı toprak, vah toprak
Arabası karda kaydı dediler...

Tülin Erbaş